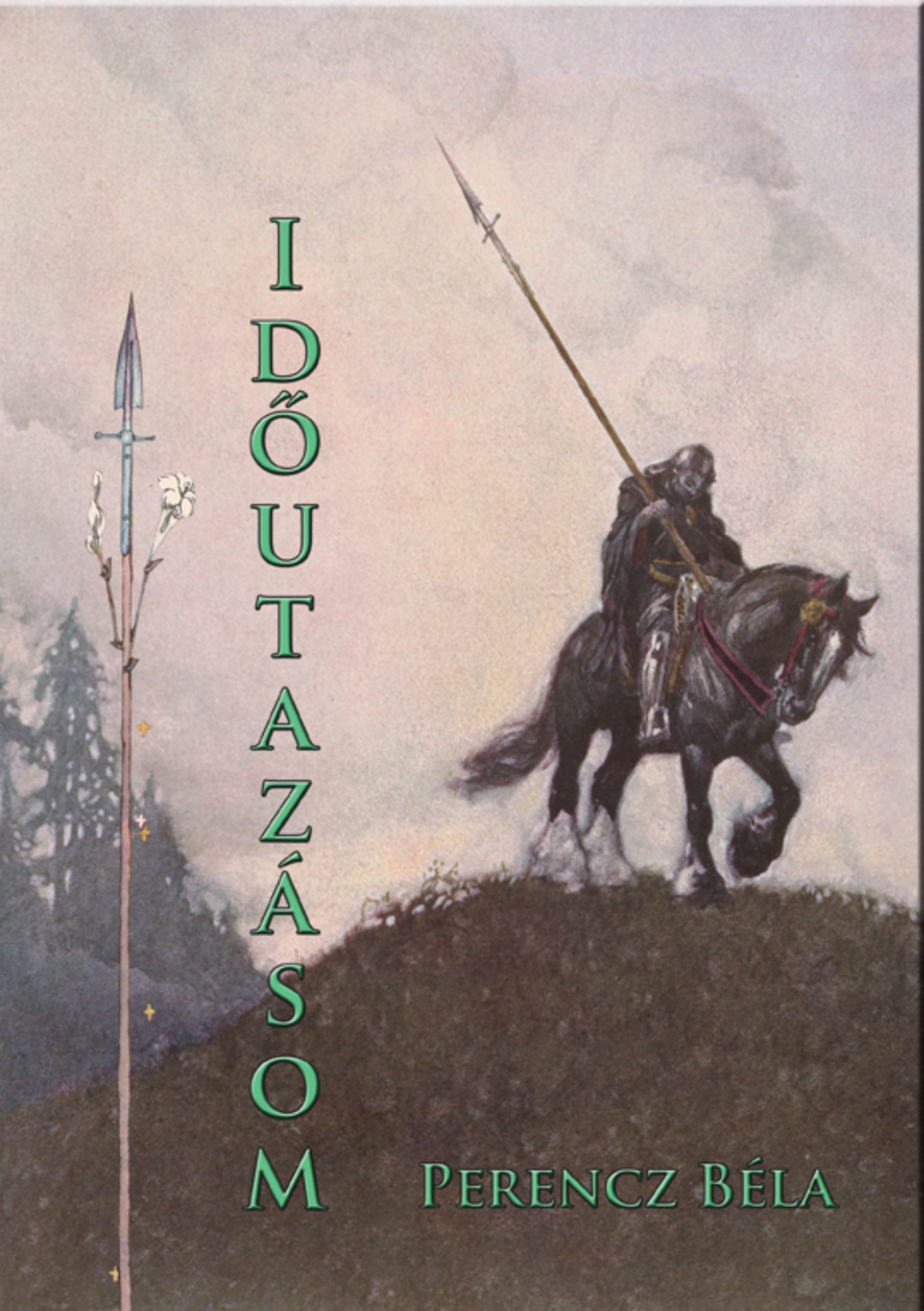


I DŐUTAZÁSOM

PERENCZ BÉLA





Ismertető Perencz Béla: Időutazásom című könyvéhez

„Időutazásom Richard Wagner nyomán, a bel canto ösvényein át, Monsalvat rejtelvein..., az énekművészet egy letűnt nagy korszakán keresztül Asztúriáig, túl napjaink dimenzióján, a szeretetrezgések éteri hullámain, a párhuzamok találkozásában.

– Ég és Föld – Teremtő és génusz – inspiráció és üzenet – egy végtelen körforgás: Forrástól a Forrásig – „vezérmotívumaim” nyomában. A „mindenható” támasz énekművészeti – énektechnikai, elméleti és gyakorlati vonatkozásában, testi, lelki és szellemi dimenziói megvilágításában. Mint Alfa és Omega, mint Grál, az 1920-as, 30-as, 40-es évek, ezen művészeti ág minden idők felülmúlhatatlan minőségi szintjének a szemléletében, mint szabályozó, koordinációs, más néven „vezérlő” rendszer a gyakorlatában, mint energetika és informatika, az energia és szellemi „kapuk” tükrében. Ez utóbbi megközelítés alapján az ezoterika egy igen különös találkozásával.”

Mind a szakmai világ, mind a közönség azon igényes, manipulációtól és befolyástól mentes hazai és nemzetközi szűk rétegének egybehangzó véleménye – hallgatva a két világháború közötti időszak énekművészetét-operaénekművészetét tolmácsoló fellelhető felvételeket –, hogy ennek a korszaknak, a komplett értelemben vett minőségi szintje, mára már letűnt dimenzióival messze túlhaladta napjaink un. „sztárszínvonalának” gyakorlatát és minőségét. Ez egyaránt vonatkozott a teljes dalirodalmat a korai bel canto operatörténeti kortól, a később született nyelvi, nemzeti, szerzői, stilisztikai hovatartozástól függetlenül érintett műveken keresztül – egészen a wagneri művészet felülmúlhatatlan dimenzióit interpretáló énekes (valódi) művésznagyságokra.

Az egykori magas szintű elvárást, egy, a hivatásunkkal összefüggő, egyre jobban kivesző, már-már szinte elfeledett komplexitású énektechnikai gyakorlat és szemlélet szolgálta. Ennek lényegére igyekeztem rámutatni, mint a néhai, a tárgyalt korszak nemzetközi értelemben vett jeles, aktív résztvevőinek, egyben későbbi Mestereknek gyakorlati és szellemi hagyatékára és saját tapasztalataimra támaszkodva. Ugyanakkor génuszi zeneszerzők nyilatkozataira, mint ritka forrásokra bukkanva, és az általuk megvilágított „lényeg”-ből kiindulva szándékoztam levezetni azt, hogy a magas szintű technika miként képes alárendelni magát, úgymond nemes szolgálatával integrálódnia a nagyobb összefüggések fonalába. Jelenünkbe ugorva vettem össze mindezeket szűkebb szakmai környezetünk, a minket körülvevő tágabb világ, a közélet nem mindig észlelhető, megbúvó ellentmondásaival, és azoknak egészen a saját területünkre nyúló „lecsapódásaival”. Visszanyúló ígéreteimnek eleget téve, próbáltam gondolataimat alig hetven oldalban összefoglalva választ adni, igen nagy gyakoriságú külföldi, de ugyanúgy hazai alkalmak által is, szakmai tanácsért hozzám forduló kollégák kérdéseire, különös tekintettel a drámai és hősi irányultságú kibontakozáshoz támogatást nyújtani.

Még ha mindezek világnézeti kicsengésével nem is tud mindenki azonosulni, segítő és építő szándékkal szeretnék útmutatásként hozzájárulni, úgymond szemléletében inspirálni hivatásunk ma felnövekvő generációjának mind azon képviselőit, akik még nem vesztették el, illetve akikkel még nem sikerült elveszítettetni idealizmusukat.

Perencz Béla